

Paragraffen affattes således:

»§ 4. Lønmodtagernes Dyrtidsfond ledes af en bestyrelse på 21 medlemmer, som vælges ved direkte valg (urafstemning) blandt samtlige fondens kontohavere efter regler fastsat af finansministeren tilsikrende bredest mulig repræsentation af ønsker til fondens virksomhed.«

Bemærkninger

Ændringsforslaget tilsigter at sikre, at fondsbestyrelsen – hvis der er flertal for fondens oprettelse – sammensættes så demokratisk/repræsentativt som muligt ved direkte valg blandt fondens kontohavere. Det udelukkes dermed, at travlt optagne organisationsfolk, der er valgt med en bestemt, begrænset kompetence, uden indforståelse fra deres medlemmer og andre fondskontoindehavere tildeles den betydningsfulde kompetence, medindflydelsen på fondens dispositioner indebærer.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Aage Andersen (S):

Indledningsvis skal jeg indstille de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse, idet jeg på socialdemokratiets vegne må afvise øvrige stillede ændringsforslag. Jeg kan i den forbindelse, selv det sene tidspunkt taget i betragtning, ikke undlade at knytte et par enkelte bemærkninger til et par af de stillede ændringsforslag.

Først de konservatives og venstres ændringsforslag om, at fondsmidlerne frigives allerede nu, mod at de bindes til pensionsformål. Her er tale om et forslag helt i overensstemmelse med disse partiers ihærdige bestræbelser for at hindre lønmodtagerne i kollektivt at disponere over egne midler. Det gælder også om i denne situation at få disse lønmodtagerpenge kanaliseret ind i den almindelige pengeomsætning, således at de kan dirigeres af den lille flok af til dels anonyme folk, der dirigerer den øvrige kapital her i landet.

Det andet ændringsforslag, jeg vil beskæftige mig lidt med, er socialistisk folkepartis ændringsforslag om, at pengene skal udbetales til lønmodtagerne her og nu. Her er efter min opfattelse tale om et forslag, som er meget lidt gennemtænkt. I realiteten vil der ske det stik modsatte af, hvad SF formentlig ønsker sig, idet samfundet i den nuværende økonomiske situation må reagere i selvforvar, hvis et sådant milliardbeløb blev udpumpet i købekraft. Her er tale om et beløb, der omtrent er af samme størrelse som det beløb, de inddragne dyrtidsportioner, der er stillet forslag om, vil udgøre. Der skal en meget livlig fantasi til at forestille sig, at et samfund på den ene side inddrager et stort milliardbeløb og på den anden side med den anden hånd udpumper et tilsvarende eller endnu større milliardbeløb. Resultatet vil naturligvis blive, at de indefrosne dyrtidsportioner, hvis de blev udpumpet som købekraft, på den ene eller anden måde måtte inddrages af samfundet. Lønmodtagerne ville hermed til glæde for ingen – måske med undtagelse af de partier, for hvem kollektive lønmodtagerfonde er den rene vederstyggelighed – for stede have mistet de opsparede dyrtidsportioner. Alt i alt vil lovforslagets bestemmelse om, at beløbene successive udbetales som kapitalpension til de enkelte lønmodtagere, være så langt at foretrække. Jeg er også overbevist om, at langt de fleste af lønmodtagerne vil være enige med socialdemokratiet i denne opfattelse.

Christoffersen (V):

Forslaget har ikke undergået nogen væsentlige ændringer med de ændringsforslag, regeringen nu stiller, og derfor har vi stadig de hovedindvendinger mod det, som vi rejste allerede under førstebehandlingen. Vi er modstandere af den sammensætning, som ministeren foreslår ledelsen skal have. Vi er modstandere af, at midlerne nu kan bruges til øget overtagelse af virksomheder, og vi ønsker principielt en ordening, som gør det muligt for den enkelte lønmodtager efter sit eget frie valg at træffe beslutning om, hvorledes midlerne skal bindes til pensionsformål.

Derfor vil man også kunne se, at de ændringsforslag, som venstre og det konservative folkeparti har stillet i fællesskab, søger at imødekomme netop disse tre indvendinger.